

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/157/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118209105
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8118209105.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobkyne: M. Y., J.. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 1.076,43 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 250 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobkyňa m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručенou súdu dňa 14.08.2018 domáhala voči žalovanému zaplatenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 1.076,43 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 17Csp 88/2017 o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy bola žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná. Rozsudok Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 17Csp 88/2017 zo dňa 29.11.2017 nadobudol právoplatnosť dňa 08.02.2018. Poukázala na odôvodnenie predmetného rozsudku. Uviedla, že ako spotrebiteľka uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv, keď svoje práva musela brániť v súdnom konaní podaním žaloby. Primerané finančné zadost'učinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľka úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy, a preto finančné zadost'učinenie požaduje vo výške 1.076,43 eura, čo zodpovedá sume, o ktorú sa chcel žalovaný na jej úkor obohatiť. Úver jej bol poskytnutý vo výške 1.450. V skutočnosti chcel žalovaný od nej prostredníctvom zrážok zo mzdy, podľa neplatnej dohody, získať sumu 1.076,43 eura, aj keď mu v tom čase už zaplatila 2.151,60 eur, t.j. istina už bola splatená.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Namietal, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., na ktoré sa odvoláva. Na základe žalobcom tvrdných skutočností nie sú splnené podmienky vzniku nároku na finančné zadost'učinenie. Rovnako podľa neho z podanej žaloby nevyplývajú ani skutočnosti, ktoré by odôvodnili výšku požadovaného nároku. Rozhodnutie, na ktoré žalobca odkazuje, nie je rozhodnutím o porušení ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa. Podľa výroku predmetného rozsudku súdu prvej inštancie pod sp.zn. 17Csp/88/2017-44 je výlučne povinnosť žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX a nahradiť žalobcovi trovy konania v plnej výške.

Neexistenciu uvedeného nároku je predovšetkým možné vyvodiť z toho, že rozhodnutie v konaní sp.zn. 17Csp/88/2017 nekonštatuje a neurčuje porušenie povinnosti žalovaného ustanovenej právny predpisom na ochranu spotrebiteľa. Predpoklad uvedený v zákone, cit. „úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi“ vyžaduje rozhodnutie vo výroku súdu, v ktorom sa uvedené konštatuje. Z podanej žaloby podľa neho nevyplývajú ďalej žiadne také skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa. Žalobca sa podľa rozsudku žiadneho pojednávania nezúčastňoval, rovnako netvrdil a rovnako ani teraz neuvádza, že pociťoval ujmu či diskomfort spojený s podaním žaloby. Vzhľadom na obsah plnej moci je vôbec otáznave, že s ohľadom na opakované uzatváranie zmluvných vzťahov z jeho strany nastal taký stav, aby odôvodňoval priznanie žalovaného nároku.

3. Na nariadenom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom žalobkyne a listinnými dôkazmi, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 17Csp 88/2017, zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 27.6.2014, žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy, prehľadom platieb úveru, vyjadrením žalovaného a zistil tento skutkový stav:

4. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 29.11.2017, č.k. 17Csp 88/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.02.2018 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. XXXXXXXXXXXX z 27.6.2014 k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 27.6.2014 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy.

5. V rozhodnutí súd konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy je formulárovou zmluvou, pričom žalovaný nepreukázal, že by predmetná zmluva mala povahu individuálne dohodnutej zmluvy. Táto dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje dodávateľovi bez súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok požiadať o vykonanie zrážok zo mzdy zamestnávateľa, spotrebiteľa, pričom na druhej strane spotrebiteľ sa nemôže účinne brániť, tento proces zastaviť a ukončiť zrážky zo mzdy bez súhlasu dodávateľa a to isté nemôže ani jeho zamestnávateľ, a to ani vtedy, ak má vedomosť, že sa vykonávajú plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve. Zrážky sa tak vykonávajú aj na plnenia, ktoré poškodzujú spotrebiteľa a ktoré sú v rozpore so spotrebiteľským právom. Veriteľ si výšku dlhu sám jednostranne diktuje bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Chýba tak akákoľvek súdna kontrola spotrebiteľskej zmluvy z hľadiska, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by podliehali ex offa súdnej kontrole. Takáto dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje žalovanému získať plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly. Zrážky sa tak vykonávajú aj na plnenia, ktoré poškodzujú spotrebiteľa a ktoré sú v rozpore so spotrebiteľským právom. Ďalej uviedol, že v dohode o zrážkach zo mzdy musí byť uvedené, v akom rozsahu sa majú vykonávať zrážky zo mzdy, ktoré nesmú byť vyššie než to stanovuje zákon (Exekučný poriadok v § 71). Ak by sa zrážky vykonávali vo vyššej čiastke než to povoľuje zákon, takáto dohoda odporuje zákonu. V dohode je potrebné uviesť platiteľa mzdy, ktorý musí byť náležite identifikovaný a ktorý taktiež musí mať spoľahlivý doklad o tom, že zrážky vykonáva oprávnené. Predmetná dohoda tieto náležitosti neobsahuje. Taktiež v tejto dohode z 27.6.2014 nie je uvedená výška pohľadávky. Takýmto spôsobom vykonávania zrážok zo mzdy žalovaný obchádza vykonanie súdnej kontroly spotrebiteľskej zmluvy z hľadiska, či úverová zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by podliehali ex offa súdnej kontrole. Ide o porušenie ust. § 9 ods. 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V rámci súdnej kontroly súd tiež zistil, že zmluva o úvere tak, ako tvrdí žalobkyňa, neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti, termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a ani údaj adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, čo je porušením ust. § 9 ods. 2 písm. c/, f/ a k/. Takýto úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch je bezúročný a bez poplatkov. Súd poznamenal, že žalovaný obchádza zákon, keď do celkových nákladov, ktoré spotrebiteľ má zaplatiť nezapočítava náklady za poskytnutie služieb podľa dohody z 27.6.2014, ktoré predstavujú odplatu 2,51 % zo sumy schváleného úveru. Žalovaný ani neuvádza výšku tejto odplaty, ale v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru ju uvádza v celkovej výške spolu so splátkou 89,65 Eur, čím sa navyšujú celkové náklady spotrebiteľa na sumu 3 227,40 Eur, čo už potom ale zodpovedá výške RPMN 77,82 % a ročnej úrokovej sadzbe 22,09 %. Výšku tejto odplaty žalovaný určuje percentom 2,51 % zo schváleného úveru. V danom prípade je to 37,65 Eur, avšak to nezodpovedá mesačnej platbe 89,65 Eur vzhľadom na to, že súčet 53,25 Eur, čo tvorí mesačnú splátku a 37,65 Eur, čo predstavuje 2,51 % z odplaty z poskytnutého úveru, je 91,90 Eur. Naviac je neodôvodniteľné, prečo žalovaný výšku odplaty určuje z výšky poskytnutého úveru a prečo pri nižšom úvere sú tieto poplatky mesačne nižšie, resp. pri vyššom úvere vyššie, keď ide o rovnaký rozsah služieb, ktoré podľa dohody o poskytovaní služieb ponúka. Tým obchádza skutočnú výšku RPMN, ako

aj úrokovú sadzbu a uvádza ich v zmluve pre neho v atraktívnej výške, čo je nekalým konaním, ktoré poškodzuje spotrebiteľa v právach a povinnostiach a ide aj o konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. Súd vyhovel žalobe a uložil žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX z 27.6.2014, lebo ak sa právo vymáha dohodou o zrážkach zo mzdy z neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve a navyš takouto dohodou o zrážkach zo mzdy sa obchádza právo súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok a tento proces vykonávania zrážok zo mzdy nemôže ani spotrebiteľ, ani jeho zamestnávateľ ako platiteľ mzdy zastaviť, a to ani vtedy, ak má vedomosť, že sa vykonáva plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok, navyš zrážky sa vykonávajú aj na plnenia, ktoré poškodzujú spotrebiteľa a sú v rozpore so spotrebiteľským právom, len takýmto spôsobom možno zabezpečiť, aby žalovaný sa ani v budúcnosti nemohol domáhať takéhoto plnenia. Žalobkyňa dohodu o zrážkach zo mzdy neuzatvorila dobrovoľne, ale bola jej vnútená s využitím jej omylu a lsti, pri nedodržaní dobromyseľnosti a čestnosti, teda konaním, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

6. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že o zrážkach zo mzdy sa dozvedela až od svojho zamestnávateľa. Nie je si vedomá toho, že uzatvárala dohodu o zrážkach zo mzdy. Uzatvárala len úverovú zmluvu. Túto žalobu o primerané finančné zadosťučinenie podala z toho dôvodu, že sa jej zrážali sumy z jej mzdy. Uviedla, že sa domáhala aj vydania bezdôvodného obohatenia z titulu tohto úveru. V konaní bola úspešná, nevie však v akej sume.

7. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

8. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

9. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

11. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

13. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované

zákonne ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

14. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V prejednávanej veci je zrejmé, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie jej práva ustanoveného osobitným predpisom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 17Csp 88/2017, v dôsledku čoho bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov). V predmetnom rozsudku súd prijal záver, že žalobkyňa dohodu o zrážkach zo mzdy neuzatvorila dobrovoľne, ale bola jej vnútená s využitím jej omylu a lsti, pri nedodržaní dobromyseľnosti a čestnosti, teda konaním, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň konštatoval, že dohodou o zrážkach zo mzdy žalovaný vymáha plnenie z neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky, takouto dohodou o zrážkach zo mzdy sa teda obchádza právo súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok a tento proces vykonávania zrážok zo mzdy nemôže ani spotrebiteľ, ani jeho zamestnávateľ ako platiteľ mzdy zastaviť, a to ani vtedy, ak má vedomosť, že sa vykonáva plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok. Rozsudok, na základe ktorého si žalobkyňa v tomto konaní uplatňuje svoj nárok, nebol napadnutý opravným prostriedkom a nadobudol právoplatnosť dňa 08.02.2018.

15. Z uvedeného je nepochybné, že žalovaný si na základe predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy uplatnil u zamestnávateľa žalobkyne zrážky zo mzdy, pričom súd v predmetnom konaní s ohľadom na ním prijaté závery konštatoval, že na to oprávnený nebol. Pokiaľ žalovaný aj napriek tomu predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy použil a žiadal na základe nej vykonávať zrážky zo mzdy, takéto jeho konanie bolo spôsobilé privodiť ujmu žalobkyňi. V dôsledku uvedeného bola žalobkyňa nútená brániť sa podanou žalobou o zdržanie sa použitia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, pričom bola úspešná. S ohľadom na uvedené okolnosti je podľa názoru súdu naplnený vyššie uvedený základný predpoklad uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie a to, že boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľa vyplývajúce z osobitných právnych noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľov.

16. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia vychádzal súd z toho, že finančné zadosťučinenie má satisfakčnú, sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. V danom prípade bolo súdom prihliadnuté na skutočnosť, že žalovaný uplatnením zrážok zo mzdy na základe neplatnej dohody vyvolal u žalobkyne stav právnej neistoty, ktorý musela riešiť podanou žalobou. Vychádzajúc z konkrétnych okolností tohto prípadu považoval súd za primerané povahy a rozsahu porušenia práv žalobkyne finančné zadosťučinenie vo výške 250 eur, ktoré zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyňi ako spotrebiteľke dostatočnú satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľov. V prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol s tým, že podľa názoru súdu uplatneným inštitútom nemožno obchádzať inštitút bezdôvodného obohatenia, a teda ako primerané finančné zadosťučinenie žiadať priznať sumu, o ktorú sa mal žalovaný údajne obohatiť. Vydanie bezdôvodného obohatenia si pritom žalobkyňa uplatnila samostatnou žalobou, pričom súd jej žalobe vyhovel, čo vyplýva z jej výsluchu.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP nezistiac dôvody pre aplikáciu § 257 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj I. ÚS 56/2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.